

բէքճեան, և զինքը ճանչցողները չեն կըրնար չենբընչուիլ անոր բարձր և օրինակելի կեանքէն:

Ձէօրէքճեան կաթողիկոսի մահը, ամէն մարդ կը խոստովանի, կը պատճառէ ծանր կորուստ մը Հայ Եկեղեցիին և Հայ ժողովուրդին, և ատոր համար ալ մեծ է մեր սուգը և անսահման մեր վիշտը. և սակայն մեր միտքերը կը մխիթարուն խորհելով որ մենք շահեցանք նոր հարստութիւն մը մեր պատմութեան համար: Գէորգ Զ. մեռաւ ոչ թէ պարտուած, և հասարակ մահկանացուի մը նման, այլ մեռաւ, աւելի ճիշդը անմահացաւ, յաղթական, և պայծառ ճակատով մտաւ անդինականի դռնէն ներս: Ան կատարեց իր պարտականութիւնները և լաւ կատարեց. իրը պիտի ըլլայ պսակը՝ որ խոստացուած է արգարներուն և հաւատարիմ ծառաներուն. իրը պիտի ըլլայ փառքը՝ զոր մարդիկ կ'ընծայեն մարդկային ցեղի մեծ զաւակներուն: Մեռաւ Ձէօրէքճեան մարմնապէս, և իր հոգեղէն մնացորդները իջան լուսնեան գուրը. և սակայն կ'ապրին ան հոգիով. կ'ապրին վերին աշխարհին մէջ և կը ներգործէ այս երկրի վրայ: Մեծ մեռելներու անմահ հոգիները չեն զազրիր ներշնչող ոյժ մը ըլլալէ անոնց մօտ՝ որոնք զեռ կը քալեն արեւին տակ: Ձէօրէքճեանի հոգին պիտի շարունակէ ներշնչել իր հոգեւոր զաւակները, պիտի շարունակէ ուղղութիւն տալ Հայ Եկեղեցւոյ վարիչներուն. իր անխելի բայց զգալի ձայնը զգաստութեան պիտի հրաւիրէ աջ ու ձախ զառա-

ժողները, և իր հայրական բարի ժպիտը խրախոյս պիտի կարգայ անոնց՝ որոնք համբերութեամբ, սիրով և նուիրումով պիտի քալեն դէպի այն լուսաշող ապագան, որուն տեսիլքով ապրեցաւ նրանաշնորհ Հայրապետը, և որուն անձկագին կարօտով փակեց իր նիւթական աչքերը առյաւել. բայց իր հոգիով ան շարունակ պիտի տաւանի իր սիրած Մայր Տաճարին վերն, տեսնելու համար զայն միշտ պայծառ, միշտ անսասան, միշտ լեցուն հոգեկան այն զօրութեամբ, որով զայն օժտեց Միաձինը Իր լուսափայլ էջքով և յաւերժական ներկայութեամբ:

Ս. Թադէոս Առաքեալի և Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի նուիրական Աթոռին վրայ բազմող այնքան մեծ ու հոյակապ Հայրապետներու հոյլին վրայ հատ մը ևս աւելցաւ Գէորգ Վեցերորդով. և Հայ ժողովուրդը գուրգուրանքով պիտի պահէ այդ անունը իր սրտին մէջ, որքան տեսն որ Հայրենիքի, Եկեղեցւոյ և Ազգի նուիրական և հօր զգացումները կ'ապրին իր մէջ և կը զեկաւարեն իր կեանքին ընթացքը: Գէորգ Զ. ի մեծագոյն խելալները՝ խելալները պէտք է ըլլան խրաքանչիւր զիտակից հայու. անոնց իրազօրծումը՝ լաւագոյն և հօրազոյն տեսչերը մեր կեանքին: Այդ կերպով մենք պատրաստած պիտի ըլլանք այն անթառամ պսակը, որ արժանապէս և յաւերժօրէն պիտի զարգարէ անմոռանալի Հայրապետին նուիրական շիրիմը:

Ն. ԵՊՍ. Մովսէս

Ազգի մեծուիւնը նորա սեղծագործող ոգու եւ այդ ոգու սեղծած արգասիքների արժանաւորութեան մէջ է կայանում: Հայ ազգը անցեալում սեղծագործել է եւ իւր սեղծալուծութեան յուսարձանները կազմում են այսօր Հայութեան փառքն ու պատիւը եւ նորա բարոյական արժէք՝ օտար կուլտուրական ազդեցի առաջ: Նոյնը պահանջում է նաեւ ներկայից, որի սեղծագործողը՝ Հայ հասնաբը պիտի լինի, իսկ գործի մարմնացնողը՝ Հայ մեկեմաւր:

ԳԵՈՐԳ Զ.